

בבית המשפט העליון

בש"פ 8214/18

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשים: 1. שי שלום סיבוני
2. נועה פאולה סיבוני
3. מייק רון סויסה
4. מאיר מאור עמר
5. אלכסנדר טפר
6. שלמה פאר
7. יעקב קובי סבהט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשים: עו"ד מיכאל כרמל

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 24123-07-18 מבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו לבית המשפט המחוזי חיפה.

2. ענייניו של התיק הנ"ל הוא כתב אישום מתוקן שהוגש נגד המבקשים ביום 6.11.2018, ואשר מייחס להם עבירות של ניהול הימורים ברשת האינטרנט, הלבנת הון, עבירות מס הכנסה וכן עבירות סחיטה באיומים (המיוחסות למבקשים 1, 3, 5 ו-7 בלבד).

3. המבקשים חפצים להעביר את הדיון בתיק לבית המשפט המחוזי חיפה. לטענתם, כללי הסמכות המקומית הקבועים בסעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) עומדים לצדם, שכן רוב

העבירות בהן הם הואשמו בוצעו, לפי כתב האישום, באזור חיפה. זאת ועוד: המבקשים 1, 2, 4 ו-6 מתגוררים במחוז חיפה. כמו-כן, טוענים המבקשים כי בשל מעצרו של המבקש 1, אשתו, המבקשת 2, מטפלת לבדה בשתי בנותיהם הפעוטות; ומשכך, יהיה לה קשה להגיע לבית המשפט בתל אביב בשל המרחק אשר מפריד את מקום מגוריה מבית משפט זה. עוד טוענים המבקשים, כי מספר לא מבוטל של עדי התביעה מתגוררים באזור חיפה והצפון.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מבירור שערכה עם באי-כוחם של המבקשים עולה כי אין בכוונת שולחיהם להודות במיוחס להם בכתב האישום; ומשכך, פרשת ההוכחות צפויה לכלול את הופעתם של למעלה מ-300 עדי תביעה, שרבים מהם מתגוררים בתל אביב ובדרום הארץ. כמו-כן טוענת המשיבה, כי עבירות המיוחסות למבקשים בוצעו בכל רחבי הארץ, ובכלל זה, במחוז תל אביב. עוד טוענת המשיבה כי חלק מהנאשמים העומדים לדין לפי כתב האישום הנ"ל גרים באזור המרכז והדרום.

5. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט לו נתונה הסמכות המקומית לפי סעיף זה, הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה יקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"ד נט(4) 229 (2005)). חזקה זו איננה חלוטה. היא ניתנת לסתירה, שכן, סעיף 78 לחוק בתי המשפט מסמיכנו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עיריית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה איננו קל. כדי להרימו, על המבקש לשכנענו כי שיקולי מאזן הנוחות נוטים במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

6. סבורני כי המבקשים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם. אכן קיימות זיקות הקושרות את האירועים נושא כתב האישום למחוז חיפה, אך בד בבד ישנן גם זיקות אחרות אשר קושרות אירועים אלו למחוז תל אביב. משכך, מאזן הנוחות אינו נוטה במובהק לטובת בירור התובענה דווקא בבית המשפט המחוזי חיפה. כפי שכבר ציינתי, טענת המבקשים באשר למקום מגוריהם של מרבית עדי התביעה לא בוססה דייה, וזאת

לנוכח ההבהרה שניתנה על-ידי המשיבה באותו עניין. זאת ועוד: הלכה עמנו כי העברת מקום הדיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; בש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)). המקרה דנן בוודאי שאיננו כזה.

7. לאור כל אלו, לא נותר לי אלא לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשע"ט (23.12.2018).

ש ו פ ט